

## Spirituele talen (1 van 9) – Natuur

- Lezing: Marcus 4:35-41

<sup>35</sup>Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei Hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' <sup>36</sup>Ze lieten de menigte achter en namen Hem mee in de boot waarin Hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. <sup>37</sup>Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. <sup>38</sup>Maar Hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en riepen: 'Meester, kan het U niet schelen dat we vergaan?' <sup>39</sup>Toen Hij wakker geworden was, sprak Hij de wind bestraffend toe en zei tegen het water: 'Zwijg! Wees still!' De wind ging liggen en het water kwam helemaal tot rust. <sup>40</sup>Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo angstig? Geloven jullie nog steeds niet?' <sup>41</sup>Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het water Hem gehoorzamen?'

### Preek

Lieve mensen,

In de nacht van woensdag op donderdag was er, als ik de meteorologen mag geloven, een bijzonder verschijnsel. Een zgn. *polar low*. Een klein lagedrukgebied dat behoorlijke windsnelheden en een aanval van kou en sneeuw veroorzaakt. Nou viel de uitwerking uiteindelijk mee. Of tegen, net hoe je er tegenaan kijkt. Maar er was van te voren best wel wat opwinding op social media.

### Slide:

Hilbrand Rozema en Dick Kooij volgen

 **Wouter van Bernebeek** @Stormch... · 8 u

 Een knap staaltje kunst van moeder natuur en dat vlak voor onze 'deur'! Deze polar low boven de Noordzee trekt richting NL: let ook op de vortexen (draaiingen) die rond de kern van het lagedrukgebied zijn ontstaan. Prachtig! #sneeuw

Satellietbeeld: NASA



👍 19,3K 💬 5 ↻ 25 ❤️ 149 🔗

Het mooie is: mensen ervaren zo iets als iets groots. En halen er dan snel een hogere macht bij. Zoals deze man op twitter. *Een knap staaltje kunst van moeder natuur*. En zo gaat dat vaker. Dat iemand zo

overweldigd wordt, dat ze wat ze zien een wonder noemen. Onverklaarbaar mooi. Soms noemen ze zelfs een schepper of een hogere macht. De natuur zet je op het spoor van God.

In deze preek wil ik graag laten zien wat natuur ons te vertellen heeft over God en wat niet.

Inmiddels hebben ongeveer 50 mensen de spiritualiteitswijzer ingevuld. Het is mooi om te zien hoe verschillend mensen geloven. Zeven van hen hadden 'natuur' bovenaan staan. Sommigen als gedeelde eerste, anderen als duidelijke nummer 1. Ik heb hen betrokken in de voorbereiding van de preek. Allereerst met de vraag.

**Slide:** Beschrijf in enkele zinnen hoe je God ontmoet in de natuur

Ik vind het prachtig hoe daarop gereageerd is.

Iemand schreef:

**Slide:** Ik ontmoet God in de wind en in de zee.  
De zee kan je klein laten voelen en je makkelijk dragen en overal op aarde naartoe brengen, maar kan ook je leven nemen.  
De wind kan naar je fluisteren, je verkoelen, maar kan het je ook moeilijk maken op de fiets of bomen en huizen omver blazen. Geen idee waar die vandaan komt en geen idee waar die naartoe gaat de wind is er gewoon meestal, en altijd onderweg.

En een ander:

**Slide:** Ik vind rust en schoonheid in de natuur en in beide ervaar ik wat van God. Ik sta als het ware stil bij mijn eigen ik in verhouding tot deze mooie wereld. Ik wordt even niet geleefd, maar ben bewust van mijn gedachten over God en mijzelf.

En een derde:

**Slide:** Ook de allerkleinste wonderen wijzen voor mij naar God: een fertiliteitsarts vertelde eens: aan heel veel kunnen we sleutelen maar nou juist de versmelting en groei van het allereerste begin van het leven, een embryo, daar kunnen we niets aan bijdragen. Juist daar in de onmetelijk grote én kleine natuurverschijnselen kan ik alleen maar Gods hand zien.

Wat ik mooi vind, en dat had ik eerlijk gezegd niet verwacht, is dat velen die reageerden niet alleen de schoonheid van de natuur benoemden. Maar ook het rauwe en overweldigende. Want het is niet zo moeilijk om God te zien in het mooie en aangename. Maar juist als de natuur gewelddadig is. Of donker. Ook daarin is God.

Neem de geschiedenis die we lazen. De leerlingen worden overweldigd door de natuur. Storm. Een woeste zee. We vergaan! Jezus wordt wakker gemaakt. Hij spreekt en de wind gaat liggen. De zee wordt kalm. En dán zeggen de leerlingen: wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het water Hem gehoorzamen. Als het kalm wordt. Maar Jezus en God zijn niet minder in control als het *niet* kalm wordt.

Een juf zei de leerlingen eens toen na dagenlang regen de zon doorbrak door de ramen van het lokaal: kijk, God zorgt ervoor dat we straks lekker kunnen buitenspelen. En dat is wel zo, maar God zorgde net zo goed voor de regen en de storm. Het gevaar bestaat dat we God alleen verbinden met de positieve natuur. Natuur die ons goedgezind is. Een gecultiveerd godsbeeld. We maken ons een beeld dat *ons* past.

Maar God is groter dan dat. Ook een aardbeving of een vulkaanuitbarsting zegt iets over God. Ook de wrede natuur spreekt van zijn macht. God daagt Job uit en zegt in hoofdstuk 39:

Slide <sup>27</sup>Vliegt de gier weg als jij hem beveelt,  
om zijn nest hoog in de bergen te bouwen,  
<sup>28</sup>op een rots waar hij woont en overnacht,  
op een richel, een onbereikbare piek?  
<sup>29</sup>Van daar spiedt hij naar prooi,  
zijn oog speurt in de verste verten.  
<sup>30</sup>Zijn jongen slurpen bloed;  
waar gevallenen liggen, daar is hij.'

Prooidieren. Aasers. Bloedslurpende jongen. Ook dat is God. Wat leert dat ons nou over Hem? Nou, het antwoord staat ook in Job. In de naam die God voor zichzelf kiest daar. Hij noemt zichzelf: de Ontzagwekkende. Vroeger stond daar: de Almachtige. Maar ik vind Ontzagwekkende hier een mooie vertaling. Want dat is wat God Job wil leren. En ook ons. Dat is wat God ons wil laten merken in de schoonheid van de natuur, maar ook in de wreedheid van de natuur. Hij wil je leren dat Hij veel groter is. Veel groter dan wat wij begrijpen. Wat wij behapbaar vinden. God toont zijn grootheid.

We zijn maar kleine mensjes. Ook het heelal hoort bij deze taal. Als je beelden van de Hubble telescoop ziet. Zoals deze foto:

Slide:



Pijlers van schepping. Zo'n 7000 lichtjaar bij ons vandaan. Het ontstaan van sterren. Zo is de wereld geschapen. Duizelingwekkend. Psalm 8 zingt:

Slide: <sup>4</sup>Zie ik de hemel, het werk van uw vingers,  
de maan en de sterren door U daar bevestigd,

<sup>5</sup>wat is dan de sterveling dat U aan hem denkt,  
het mensenkind dat U naar hem omziet?

Bij het overweldigende van de natuur, van de schepping, voel je je klein worden. En wordt je op het spoor van God gezet.

In de natuur vind je niet alle antwoorden. Ik heb ook deze vraag gesteld in de voorbereiding:

**Slide:** Wat biedt de natuur jou niet als het gaat om geloofsverdieping?

Ook daar kwamen prachtige antwoorden op:

**Slide:** Iets/iemand om op te vertrouwen. Geen redding. Geen (onvoorwaardelijke) liefde. Geen uitdaging om meer lief te hebben. Geen groter plan.

Of deze:

**Slide:** Het contact en samenzijn met andere mensen.

Natuur zet je dus wel op het spoor van God. Tegelijk is er meer duiding nodig. Verlossing en richting, die vinden we niet in de natuur zelf. Daar is bovennatuurlijk ingrijpen voor nodig. Daar is een God voor nodig, die groter is dan wat je ziet en kan bevatten. De natuur wijst op Hem. Onze Heer. Die sterker is dan de storm en groter dan het heelal. Die lichter is dan de zon en genadiger dan de *circle of life*. Als je die God leert kennen en met die wetenschap opnieuw naar de natuur kijkt, dan zal die je nog meer overweldigen. Want dan is het niet eng om klein te zijn, maar veilig en vertrouwd. Zelfs als de natuur je te machtig wordt.

Als je filmpjes opzoekt op YouTube over een vloedgolf die er aan komt. Over een schuddende aarde of aanstromend lava. Dan hoor je niet zelden een gebed. Onbewust. Zeker. *Oh my God*. En ook bij schoonheid. Als mensen bergen filmen. Of een prachtige zonsondergang. *Mijn God, wat mooi*. Dat is waar de natuur je wil hebben. Dat je God gaat aanbidden. En steeds meer zoeken. Zodat je geloof versterkt wordt. Je bent gezegend als deze taal jouw spirituele taal is. Omdat je dan steeds meer beseft dat God overal om je heen is. Dat er geen plek en geen gebeurtenis is die Hij *niet* in handen heeft. De grootheid van God spreekt boekdelen.

Amen